

Judeuignsministeren (Skeel): Ege overfor det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Broberg) skal jeg bemærke, at Anlæg, som allerede med fuld Berettigelse ere til, ikke ville kunne rammes af denne Lov; men iøvrigt beklager jeg, at man ikke allerede nu kan tage saadanne Bestemmelser, som denne Lov søger at sætte igjennem, nemlig at Telegrafvæienet skal have Eneret for Fremtiden med Hensyn til Meddelelser ved elektriske Midler. Jeg beklager det; thi det kunde være, at der allerede nu, inden Loven traadte i Kraft, kunde være foregaaet saadanne Anlæg, som kunde være til ikke ringe Ulempe baade for Befolkningen og for Telegrafvænet. Jeg tror nemlig, at man maa og bør tillægge Telegrafvænet en ganske overordentlig Betydning som Meddelelsesmiddel og Kommunikationsmiddel; men den har det kun, naar Tjenesten udføres paa en meget sikker og paalidelig Maade. I det Øieblik, det gaar over til at blive et Hverdagsarbejde, som udføres hist paa en Maade og her paa en anden Maade, og det ved Følk, som ikke have den fulde Ansvarlighed for Gjæringen eller tilstrækkelig Paalidelighed, saa taber Betydningen sig af dette ellers saa overordentlig vigtige Meddelelsesmiddel. Derfor har det været Hensigten med denne Lov at omgjærde Administrationen med denne Sikkerhed, om man end paa enkelte Punkter skulde komme Kommunernes Selvstændighedsfølelse for nær. At der kunde være en eller anden lille Bestemmelse, som kunde trænge til nærmere Overveelse, det vil jeg ikke negte, men jeg vil navnlig ikke indlade mig paa den Betragtning, som det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Ozenbøll) anstillede. Jeg veed af Erfaring, at, naar det ærede Medlem fordyber sig i Betragtninger over Forhold, som ikke anstaa ham, saa har han stor Evne til at finde de yderste Konsekventer, som hans gode Villie kunde frembringe. Jeg tror, at det ærede Medlem ved nærmere Overveelse vil se, at om end en Del af de Betragtninger, han har fremdraget her, ikke ere overflødige, saa ere dog de Tilfælde, som skulde kunne fremkalde dem, meget langet borte. En Ting maa man vente af en Regering, den administrative Magt, og det er, at den vil bruge Humanitet og Velvillie i sine Fortolkninger, og at den ikke altid vil anvende de givne Regler paa den allerstrængeste Maade. Men, som sagt, jeg skal ikke fordybe mig i at imødegaa de Forsøg, som det ærede Medlem har gjort paa at fremstille meget utaalelige Tilstande. Jeg haaber, at man ved nærmere Overveelse — idet jeg ventte, at dette Lovudkast vil blive gjort til Gjenstand for Forhandling i Udvalg

— kan komme til Overenskomst om, hvad man kan og maa lægge under Statens Styrelse, og hvad der kan overlades til de kommunale Autoriteter paa dette Omraade.

Schlegel: Jeg vil tillade mig at gjøre en Bemærkning om § 4 og da navnlig dens Begyndelse. Der staar: Statstelegrafvænets Ledninger med Tilbehør maa anbringes langs med, over eller under enhver offentlig eller privat Grund, Bygning osv. Mine Bemærkninger gælde den Ret, som herved Statstelegrafvænet har til at anbringe Ledninger over privat Grund. Der er anført saavel her i Lovudkastet som i Motiverne, at den Stade, som herved i Reglen kan tilføies de private Grundeiere, er saa forsvindende, at der ikke er Anledning til at tage særlige Bestemmelser i saa Henseende, saa at der efter § 5 kun skal gives Erstatning for den Stade og det direkte Tab, som forvoldes ved Anbringelsen eller Vedligeholdelsen af en Statstelegrafledning paa offentlig eller privat Grund. Det vil jo vistnok ses af selve de Bestemmelser, som herom ere givne, i Forbindelse med Tanken om, hvorledes det vil udvikle sig, at Anbringelsen af Telegrafledninger over privat Grund kan under visse Forhold være i høi Grad generende og ubehagelig. Jeg skal f. Ex. fremhæve, at hvis man finder det hensigtsmæssigt, i Stedet for som hidtil at følge Veiene, for at spare nogle Ledninger at gaa igjennem privat Have, saa vil dette ikke blot medføre den Gene, at man skal finde sig i, at dette Anlæg ster — hvad endda kan gaa an — men man er jævnlig udsat for, at Telegrafvænets Følk komme ind i Haven for at efterse og føre Tilsyn og desuden passere paa, at man ikke ødelægger, hvad der staar, og i Forbindelse hermed beder jeg at efterse Slutningen af § 7, hvor det hedder, at Plantninger og Bevøring, der udsatte Statstelegrafledningerne for Forskyndelse, af Telegrafvænet kunne forlanges fjernede, saa at man altsaa er udsat for, hvis man har plantet Buske eller Træer omkring slige Ledninger, at maatte flytte dem væk. Ved Jernbaneanlæg er der jo særegne Forholdsregler truffet for at fjerne Borgerne mod Forulempelser og Overgreb fra Statens Side. Naar der er Tale om, at et Jernbaneanlæg skal fremmes, er der i Reglen i Loven Bestemmelse om en Expropriationskommission, som ogsaa skal iagttage Beboernes Tarv, men her er alt Saadant udeladt; naar et Anlæg er bestemt, har man aldeles Intet at værges sig med. Det er Statstelegrafvænet, som beslutter, at Anlægget skal gaa der og der; dermed er den Ting færdig, saa at man kun kan forlange Erstat-